

[Julin.]

melser i al Almindelighed er et Angreb paa eller en Indskrænkning af større Omfang af den Pressefrihed, vi sikkert alle ønsker at værne.

Der er i Lovforslaget to Hovedpunkter. For det første bestemmes det, at hvis en Person angribes af Dagblade, Ugeblade eller lignende, skal han have Ret til paa samme Plads, i samme Længde og i samme typografiske Udstyr som Angrebet at faa optaget et Svar, og for det andet bestemmes det, at Angrebet paa en Person skal være underskrevet med Forfatternavn eller Forfattermærke, og at Bladene ved Slutningen af hvert Kvartal skal bringe en Fortegnelse over, hvilke Forfatternavne de anvendte Mærker dækker over.

Nu er der slet ingen Bemærkninger til Lovforslaget, og i sin korte Forelæggelsestale gav Forslagsstilleren ingen egentlig Begrundelse for Lovforslaget; det ærede Medlem bemærkede kun, at han kunde have ønsket at gaa videre med Hensyn til Spørgsmaalet om Anonymitetens Anvendelse i Straaamandssystemet, men at han havde begrænset sig til at foreslaa saadanne Bestemmelser, som alle hæderlige Mennesker uden Hensyn til Partistandpunkt maatte finde retfærdige og paakrævede. Nu vil jeg straks sige, at jeg absolut gerne vil henregnes til de hæderlige Mennesker, og jeg skal ikke nægte, at jeg i al Almindelighed finder det naturligt, at en Person, der angribes i et Blad, skal have Ret til at stilles paa nogenlunde lige Fod med Angriberen, og jeg har for øvrigt heller ikke meget til overs for den Angriber, der dækker sig bag Anonymitetens Maske, men jeg er dog noget betænkelig ved den Affattelse, Lovforslagets § 2 har. Jeg kunde ogsaa godt tænke mig, at der i Lovforslagets Bestemmelser, hvis de ophøjedes til Lov, kunde være et vist Værn for hæderlige Redaktører, idet de maaske lettere vilde kunne afvise de ofte lange Artikler med personlige Overfald, der nu og da forekommer i Bladene. For øvrigt findes der jo i Presselovens §§ 9, 10 og 11 ret rigoristiske Bestemmelser om personlige Overfald i Skrifter og Blade. At disse Straffebestemmelser forholdsvist sjældent bringes i Anvendelse, og at en angrebet ikke ofte benytter sin Ret til at faa indrykket en Berigtigelse, er jo ikke Lovens Skyld.

Som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet gjorde opmærksom paa, har man jo i en Række af Aar beskæftiget sig med Spørgsmaalet om en Revision af den gældende Presselov, og jeg minder ogsaa

om, at den højtærede Justitsminister i 1924 nedsatte en Kommission til Overvejelse af Spørgsmaalet om Ændringer i Presseloven. Denne Kommission, hvori der sad mange udmærkede Mænd, ogsaa Repræsentanter for Pressen, afgav en Betænkning i August 1926, men nu er der gaaet over 6 Aar siden da, og der er intet sket paa dette Omraade. Jeg ved, at en Revision af Presseloven ogsaa har været drøftet i Bladkredse, og at et Udvalg her har været nedsat til Overvejelse af Spørgsmaalet. Jeg tror, man med Rette kan hævde, at Presseloven af 3. Januar 1851 er en udmærket Lov, men man kan sikkert med lige saa stor Ret gøre gældende, at der nu efter de mange Aars Forløb godt kan tiltrænges Ændringer i den, men saa maa jeg mene, det vilde være langt bedre at tage hele Loven op til Revision i Stedet for at gaa til en saadan stykkevis Revision.

Mit Parti vilde sætte Pris paa, om vi snarest muligt kunde komme i Arbejde med en Revision af den bestaaende Presselov. Det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussen sluttede sine Bemærkninger med at sige, at han ikke i dette Øjeblik kaldte paa et Forslag til Revision af Presseloven, og det er ogsaa muligt, der er endnu vigtigere Spørgsmaal — vi ved jo, hvor mange vigtige Spørgsmaal der foreligger —, vi skal beskæftige os med netop nu i Øjeblikket, men jeg vil dog gerne slutte med at sige, at jeg kalder altsaa paa et Forslag til en Revision af Presseloven, saa snart som det vil være muligt.

Kristen Amby: For saa vidt dette Lovforslags Tendens er at sikre den frie Meningsudveksling, som demokratiske Principper forudsætter, kan vi have Sympati derfor. Det maa jo være det, der ligger bagved, at der mellem Angreb og Forsvar skal være et vist Forhold.

Men naar vi har sagt det, maa vi tage Reservation overfor en hel Del Enkeltheder. Vi synes, at naar man, som Retsforbundets Repræsentanter, som det ærede Medlem Hr. Axel Dam i Særdeleshed, i lang Tid har været opmærksom paa dette Forhold, kunde man nok være kommet med et Forslag, der var noget mere end en Skitse. Jeg er enig i de Betragtninger, som er fremhævet af den ærede Ordfører for Socialdemokratiet og den ærede Ordfører for Venstre, at dette nu at pille et enkelt Omraade ud af hele Presselovgivningen synes ikke at være saa forfærdelig formaalstjenligt.

Men, som sagt: vi har virkelig Sympati for det, der ligger bagved, at der skal sikres